

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Κατά τη δεύτερη ημέρα των εργασιών
του προσυνεδριακού διαλόγου
στη συνάντηση των Γραμματειών
των Νομαρχιακών και Τομεακών Επιτροπών
του ΠΑΣΟΚ

ΠΑΣΟΚ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Κατά τη δεύτερη ημέρα των εργασιών
του προσυνηδριακού διαλόγου
στη συνάντηση των Γραμματειών
των Νομαρχιακών και Τομεακών Επιτροπών
του ΠΑΣΟΚ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

Συντρόφισσες και σύντροφοι, θα ήθελα με αφορμή ορισμένες παρατηρήσεις που έγιναν από σας, να κάνω ένα σχόλιο. Πρέπει εμείς ν' ανοίξουμε ένα μέτωπο πληροφόρησης, ένα μέτωπο επικοινωνίας με την κοινωνία. Πρέπει να κατατοπίσουμε γι' αυτό το οποίο κάνουμε, για το ποιοί είναι οι στόχοι μας, για το πως προχωρούμε.

Χωρίς κοινωνία η οποία συστρατεύεται με εμάς, δεν θα πετύχουμε, ή δεν θα πετύχουμε έτσι γρήγορα όπως το θέλουμε. Και αν υπάρχουν απορίες, θα πρέπει να ερχόμαστε σε επαφή με τους Υπουργούς τους υπεύθυνους. Ακουσα πριν για τον πολιτισμό, να μάθουμε τι ακριβώς γίνεται, ν' απαντηθούν οι απορίες μας.

Στην προσπάθεια όμως αυτή -κι αυτό είναι το κύριο σημείο μου- πρέπει ταυτόχρονα να καταδεικνύουμε ότι η άλλη άποψη η οποία υπάρχει σήμερα στην ελληνική πολιτική ζωή, είναι μια άποψη η οποία είναι ασαφής, δεν διαγράφει στόχους.

Πρέπει να καταδεικνύουμε ότι η Νέα Δημοκρατία πρώτα από όλα είναι μια παράταξη με έλλειψη πρότασης, χωρίς ιδέες συγκεκριμένες για το τι πρέπει να γίνει, είναι μια παράταξη η οποία θέλει να ικανοποιήσει και τον έναν και τον άλλον. Κι όταν βρίσκεται σε δυσκολία γύρω από αυτό το θέμα, σιωπά.

Φέτος το καλοκαίρι ψηφίσαμε έναν νόμο για την ψηφιακή τηλεόραση, ώστε να ρυθμίσουμε αυτό το πολύ σημαντικό θέμα σε σχέση με την τηλεόραση και τα μαζικά μέσα επικοινωνίας. Είναι ένας νόμος ο οποίος μπορώ να πω στην Ευρώπη είναι πρωτοποριακός γιατί λίγες άλλες χώρες έχουν ήδη νομοθεσία σ' αυτά τα θέματα.

Θα περίμενε λοιπόν κανείς από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι θα είχε μια άποψη πάνω σ' αυτό, ότι θα υποστήριζε έναν τρόπο οργάνωσης των καναλιών και ιδίως της ψηφιακής τηλεόρασης είτε διαφορετικό από την Κυβέρνηση, είτε εκείνον της Κυβέρνησης, με τα δικά της επιχειρήματα. Τί έγινε; Αφού υπήρξαν δυο τρεις αντικρουόμενες απόψεις στην παράταξή της, απεχώρησε από την Βουλή, διότι δεν ήθελε να πάρει θέση.

Να φέρω άλλο παράδειγμα. Εμείς ως Κυβέρνηση, κάναμε βαθιές τομές για τον έλεγχο των δημοσίων έργων, για τον τρόπο ανάθεσης των δημοσίων έργων. Περιορίσαμε παραδείγματος χάρη τις πρακτικές των εκπτώσεων, οι οποίες κατέληγαν σε βάρος της ποιότητας των δημοσίων έργων.

Ορίσαμε ανώτατα όρια -για να το εκφράσω απλά- αναπροσαρμογής της αμοιβής, ώστε να μην ξεφεύγουν οι αμοιβές. Και αυτές οι αλλαγές έγιναν σ' ένα σύστημα, το οποίο είχε εγκαθιδρυθεί εδώ στην Ελλάδα, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, από τα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας και της ΕΡΕ.

Ποιά είναι η αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας όπως την έζησα πρόσφατα στη Βουλή. Σε μια ερώτηση είπε "γιατί επιβάλετε κυρώσεις σε εργολάβους, γιατί γίνονται διώξεις στους εργολάβους". Αρα συνεπαίрене κανείς, καλά κάνουν τη δουλειά τους.

Στην ίδια ερώτηση λένε: "γιατί δεν γίνονται ικανοποιητικά τα δημόσια έργα, γιατί δεν παίρνετε μέτρα", άρα οι εργολάβοι τους οποίους στο πρώτο τμήμα υπερασπίζονται στο δεύτερο τμήματα καταγγέλλονται.

Τρίτο σημείο της ερώτησης: "υπάρχουν οι τάδε, οι τάδε ομάδες δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες παίρνουν αντιφατικές θέσεις. Γιατί η Κυβέρνηση δεν παίρνει θέση σ' αυτά;" Η θέση της Νέας Δημοκρατίας, πουθενά δεν φάνηκε σ' αυτό το κείμενο. Κι ούτε υπήρξε θέση της Νέας Δημοκρατίας στη συζήτηση στη Βουλή.

Αυτές τις μέρες συζητήθηκε το σχέδιο νόμου για τις μεταφορές στη Βουλή. Και αφού έγινε συζήτηση, εξηγήσαμε εμείς τι επιδιώκουμε, πως επιδιώκουμε τον εξορθολογισμό των διαδικασιών, ότι χρειάζονται να υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι για να εξυπηρετούν τον πολίτη στη δουλειά, ήρθε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και είπε ότι εμείς έχουμε άλλη λύση.

Να πάνε τα λεωφορεία, οι συγκοινωνίες στους εργαζόμενους και στους Δήμους. Για το τι θα καταβάλει το κράτος, βεβαίως λέξη. Για το ότι υπήρχε κάποια ρύθμιση η οποία επί Νέας Δημοκρατίας, οδήγησε στην "ιδιωτικοποίηση", στη μεταβίβαση των λεωφορείων σε ορισμένους, ούτε λέξη.

Και επαναλαμβάνω, "ιδιωτικοποίηση" γιατί το κόστος ήταν κατά κύριο λόγο, κόστος του κράτους, του δημοσίου. Αλλά λέμε αυτή την

κουβέντα κι έτσι είναι ευχαριστημένοι και οι Δήμοι, έτσι είναι ευχαριστημένοι και οι εργαζόμενοι, αλλά κανένας δεν ξέρει βεβαίως, τι ακριβώς πρόκειται να συμβεί.

Η πρώτη και η γενική παρατήρηση, γι' αυτή την πολιτική της Αντιπολίτευσης είναι ότι είναι μια πολιτική σιωπής, μια πολιτική απόσυρσης από τα προβλήματα, μια πολιτική η οποία προσπαθεί να κερδίζει με το να συνασπίζει δυσaráσκειες και να μην προβάλλει κάτι θετικό.

Κι έρχομαι στο δεύτερο που αφορά τα θέματα της ιδεολογίας και της πολιτικής και τα οποία συγκαλύπτονται και το σημαντικό για μας που πρέπει να καταδεικνύουμε στην επαφή μας με την κοινωνία, είναι ότι το κεντρικό σημείο της φιλοσοφίας της, της ιδεολογίας της είναι η ανέλεγκτη κυριαρχία της αγοράς.

Δεν θέλουν παρεμβάσεις. Δεν θέλουν ελέγχους. Θέλουν οι δυνάμεις της αγοράς να λειτουργούν και πιστεύουν ότι η αυτόματη λειτουργία τους, θα φέρει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Είναι αυτό το οποίο εμείς καταδικάζουμε, είναι η κοινωνία της αγοράς. Εμείς δεν θέλουμε κοινωνία της αγοράς. Η αγορά είναι ένα μέσο, ένας μοχλός, το οποίο πρέπει να χρησιμοποιείται, μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά, αλλά δεν είναι ο σκοπός μας.

Και θ' αναφέρω το παράδειγμα των Ιδιωτικών Πανεπιστημίων. Υπάρχει μια διαδεδομένη άποψη ότι πρέπει να γίνουν Ιδιωτικά Πανεπιστήμια κι αυτή είναι η άποψη που υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία. Εγώ έχω μερικές απορίες γύρω από αυτό το θέμα.

Εμείς ξέρουμε -και υπάρχει εμπειρία όχι μονάχα ελληνική, αλλά σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες- ότι ένα Πανεπιστήμιο θέλει τεράστιους πόρους. Γιατί ένα Πανεπιστήμιο πρέπει όχι μονάχα να παρέχει κάποια μαθήματα, αλλά πρέπει να έχει μια πολύ μεγάλη υποδομή από βιβλιοθήκες, εργαστήρια κ.λ.π., για να μπορέσει να λειτουργήσει. Και προσωπικό, το οποίο λόγω της εκπαίδευσης που έχει, χρειάζεται υψηλές αμοιβές. Πώς θα λειτουργήσει εδώ ένα Ιδιωτικό Πανεπιστήμιο; Έχει ακουστεί ποτέ καμιά πρόταση; Δεν έχω ακούσει.

~~Πιο είναι το οφθαλμοφανές κατά μας; Το οφθαλμοφανές κατά μας, είναι ότι η πρόταση αυτή αποσκοπεί να εξυπηρετήσει όλους εκείνους οι οποίοι έχουν τις μέσες σχολές, τις οποίες θα βαφτίσουν Πανεπιστήμια, που παράγουν κατά σύστημα λογιστές, ή managers επιχειρήσεων ή οτιδήποτε άλλο το οποίο δεν έχει κόστος, για να ικανοποιήσουν έτσι, ένα κοινωνικό αίτημα ή μια κοινωνική ανάγκη για κάποια διπλώματα τα οποία θα είναι διπλώματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.~~

Μα, όμως, αυτά δεν είναι Πανεπιστήμια. Όταν λέμε Πανεπιστήμια εννοούμε κάτι άλλο. Όταν λέμε Πανεπιστήμια, μιλάμε για ποιότητα. Και

εκεί η ιδέα της αγοράς, για να εξυπηρετήσουν ορισμένα συμφέροντα, ορισμένες ομάδες.

Κι έρχομαι από εκεί στην ιδέα του κράτους, ή στην αντίληψη του κράτους. Έχουμε ζήσει το κράτος της συντηρητικής παράταξης στην Ελλάδα. Κι ήταν ένα κράτος πολύ ανεπτυγμένο, ήταν ένα κράτος το οποίο τώρα, όπως δημιουργήθηκε τότε, είναι πολλές φορές εμπόδιο στο να πραγματοποιήσουμε κάποια πράγματα.

Αλλά είναι εμπόδιο, γιατί; Και τί ήταν αυτό το ανεπτυγμένο κράτος; Γιατί ήταν ένα κράτος εξυπηρέτησης ομάδων, ήταν ένα κράτος εξυπηρέτησης συμφέροντων, ήταν ένα κράτος πελατειακών σχέσεων.

Ήταν ένα συνονθύλευμα από διάφορες υπηρεσίες και ρυθμίσεις, οι οποίες είχαν σκοπό να δώσουν σε κάποιους, να εξυπηρετήσουν κάποιους, να βοηθήσουν τους μηχανισμούς της συντηρητικής παράταξης να διαγωνίζονται την παρουσία τους στην εξουσία.

Αυτό το κράτος δεν το θέλουμε. Εμείς θέλουμε ένα κράτος όπως είπαμε επιτελικό, ένα κράτος το οποίο κατευθύνει, παίρνει πρωτοβουλίες για συγκεκριμένους τομείς για να αντιμετωπίσει συγκεκριμένα προβλήματα. Και γι' αυτό προχωρήσαμε στην αποκέντρωση, στην αποκέντρωση προς τις Περιφέρειες, τη Νομαρχία, προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Για τους θεσμούς, εδώ θέλω να υπενθυμίσω και σε σχέση με το κράτος, ότι η Νέα Δημοκρατία δεν ήθελε τον "Καποδίστρια". Δεν ήθελε να υπάρχουν ισχυροί Δήμοι. Δεν ήθελε ο Δήμος να έχει δυνατότητα, να παίρνει πρωτοβουλίες. Τους ήθελε όλους εξαρτώμενους, μικρούς και αδύναμους. Αλλά βεβαίως στις εκλογές αποσιώπησε όλο αυτό το πρόβλημα.

Και στις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές, πέρα από τα άλλα, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η δική μας αντίληψη για την οργάνωση της Αυτοδιοίκησης, ήταν μια αντίληψη, η οποία μέσα από τα πράγματα, έγινε δεκτή πανελλήνια.

Αλλη, λοιπόν, ιδέα για την αγορά, άλλη αντίληψη για το κράτος, άλλη αντίληψη και για το ρόλο της κοινωνικής δικαιοσύνης, για τον ρόλο της κοινωνικής πολιτικής για την κοινωνική αλληλεγγύη και την κοινωνική συνοχή.

Διότι όλες αυτές οι λέξεις είναι λέξεις ξένες προς την αντίληψη της συντηρητικής παράταξης. Η κύρια Θάτσερ στην Μεγάλη Βρετανία είχε πει κάποτε, "τί είναι κοινωνία; Αυτό δεν το ξέρω".

Οι δικοί μας δεν λένε βεβαίως κάτι τέτοιο, γιατί συμπεριφέρονται πιο "μουλωχτά". Αλλά και αυτή είναι η δική τους αντίληψη. Το είδαμε στην διάρκεια της τριετίας στην οποία διακυβέρνησαν. Δεν πήραν παρ' όλες τις δηλώσεις πρωτοβουλίες σε αυτές τις κατευθύνσεις.

Όλες οι μεγάλες πρωτοβουλίες που πάρθηκαν σε αυτό τον τόπο στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, ήταν πάντα πρωτοβουλίες του ΠΑΣΟΚ. Αν ξεκινήσουμε από το ΕΣΥ, μέχρι τώρα πρόσφατα που εμείς δημιουργήσαμε τον ΟΓΑ ως κύριο ταμείο ασφάλισης των αγροτών, τελευταία το ΕΚΑΣ και όλα τα προγράμματα τα οποία έχουμε κάνει και έχουμε ξεκινήσει για την ανεργία, για την ενεργητική πολιτική απασχόλησης.

Ούτε και αυτό λοιπόν το στοιχείο δεν ανευρίσκεται στην αντίπερα όχθη της συντηρητικής παράταξης. Λένε, ότι "εμείς μπορούμε να διαχειριστούμε καλύτερα". Αυτό θα έλεγα είναι, ένα ανέκδοτο. Είναι ένα αστείο. Και εδώ στην Ελλάδα μπορούμε να δούμε δύο θέματα.

Το πρώτο θέμα είναι το 2ο ΚΠΣ, το οποίο αποφασίστηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση επί ημερών της κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας και το δεύτερο θέμα είναι το πρόγραμμα σύγκλισης το οποίο κατήρτησαν. Στο 2ο ΚΠΣ όταν ανέλαβε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το '93, ήταν όλα ατελή, σε πολλά σημεία ή σε πολλούς τομείς δεν υπήρχε καμία προετοιμασία.

Αναφέρω ενδεικτικά τον τομέα της βιομηχανίας. Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στον τομέα της βιομηχανίας. Ενα γενικό χαρτί ήταν. Ενα τελείως γενικόλογο χαρτί με το οποίο δεν μπορούσες να αρχίσεις τίποτε. Και γι' αυτό χρειάστηκε περίπου ένας χρόνος, για να μπορέσουμε να το φτιάξουμε καίτοι είχαν περάσει δύο χρόνια από τότε που είχε αποφασιστεί.

Ή το πρόγραμμα σύγκλισης. Εκανε ένα πρόγραμμα σύγκλισης η Νέα Δημοκρατία. Μετά από ένα χρόνο ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Πού βρέθηκαν τα κριτήρια, οι αριθμοί; Και ο πληθωρισμός ανέβηκε ενώ έπρεπε να έχει κατέβει και τα ελλείμματα ανέβηκαν ενώ έπρεπε να είχαν κατέβει και κανένας από τους άλλους στόχους δεν ήρθε πιο κοντά, αλλά αντίθετα ήταν όλα πιο μακριά. Ήταν η πλήρης αποτυχία.

Και έχουν τώρα -θα έλεγα- το θράσος να λένε ότι γιατί καθυστερήσατε και να παραβλέπουν ότι εκείνοι ήταν η κύρια αιτία της καθυστέρησης. Διότι σχεδίασαν χωρίς να εξετάσουν τα πραγματικά γεγονότα, στο χαρτί και από εκείνα που σχεδίασαν δεν εφάρμοσαν τίποτε.

...Αυτά όσον αφορά την πολιτική τους σε γενικές κατευθύνσεις. Ενα γενικό σχόλιο για την πολιτική τους.

Υπάρχουν συντρόφισσες και σύντροφοι, διαχωριστικές γραμμές όχι μονάχα εμφανείς, αλλά θα έλεγα σαφέστατες. Γιατί έχουν μία άλλη αντίληψη για την κοινωνία, έχουν μία άλλη αντίληψη για το κράτος, έχουν άλλη αντίληψη για τον σχεδιασμό και έχουν και άλλη αντίληψη για το άτομο.

Εμείς επανειλημμένα έχουμε πει ότι θέλουμε έναν πολίτη, ένα άτομο, με δυνατότητες και ευκαιρίες. Οτι θέλουμε ο πολίτης, το άτομο, να

αναπτύσσεται. Να μην έχει δεσμεύσεις, να μην έχει περιορισμούς. Γιατί στο επίκεντρο της δικής μας πολιτικής είναι ο άνθρωπος.

Αλλά ταυτόχρονα έχουμε πει ότι το άτομο, ο πολίτης, πρέπει να έχουν κοινωνική ευθύνη. Οτι υπάρχει ατομική ευθύνη απέναντι στην κοινωνία. Και γι' αυτό στεκόμαστε κριτικά πολλές φορές σε ορισμένες συμπεριφορές, οι οποίες δεν λογαριάζουν το κόστος το οποίο έχουν οι υπόλοιποι πολίτες.

Το κοινωνικό κόστος το οποίο προκαλείται από την διαμαρτυρία, την αντίρρηση, την αντίδραση. Γι' αυτό επίσης επιδιώκουμε τον διάλογο και την συμπόρευση. Γιατί μέσα από τον διάλογο θέλουμε να δημιουργήσουμε αυτή την πεποίθηση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής ευθύνης.

Εχετε ακούσει ποτέ από την πλευρά της συντηρητικής παράταξης να μιλάνε για κοινωνική ευθύνη; Εχετε ακούσει να μιλάνε για ατομική ευθύνη απέναντι στο κοινωνικό σύνολο; Να συνδέουν τον ρόλο του ατόμου με την λειτουργία και την πρόοδο της κοινωνίας; Οχι βέβαια. Γιατί στην δική τους αντίληψη δεν περιέχεται κάτι τέτοιο.

Για να κλείσω, θα πω και δύο λόγια για την τακτική την οποία ακολουθούν. Είπα και στην αρχή ότι είναι μία τακτική του να ικανοποιούν όλους. Αλλά είναι και μία τακτική έντονης αντιπαλότητας. Μία τακτική η οποία έχει σκοπό να απορρυθμίσει λειτουργίες, να παρεμποδίσει ενέργειες, να σταματήσει μεταρρυθμίσεις, για να μείνει η κοινωνία καθηλωμένη.

Ιδιωτικοποίηση λένε. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στην περίπτωση της Ιονικής ήταν πρώτη πρώτη στις γραμμές για να ματαιωθεί η προσπάθεια αυτή, η οποία δεν εξυπηρετούσε κανέναν ιδιώτη. Εξυπηρετεί την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Όπως και για διάφορες αλλαγές οι οποίες γίνονται, είναι πάντα στην αντίπαλη όχθη, να μείνουν τα πράγματα ως έχουν, να μην δυσαρεστηθεί κανένας, άσχετα από το τι θεωρητικά λένε. Και πάλι θέλω να τονίσω ότι, διαρθρωτικές αλλαγές, αλλαγές στους τρόπους λειτουργίας των δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων ή στην αγορά, δεν έχουν σκοπό να εξυπηρετήσουν κάποια ομάδα ή κάποια πρόσωπα.

Θέλουν να κάνουν τα συστήματά μας στον καινούργιο κόσμο πιο ανταγωνιστικά. Γιατί για να φέρω το παράδειγμα του τραπεζικού συστήματος, το 1840 περίπου που ιδρύθηκε η Εθνική Τράπεζα, ήταν λογικό να παρθούν πρωτοβουλίες και από την πλευρά της πολιτείας για να ιδρυθεί μία τράπεζα. Γιατί δεν υπήρχε τίποτε τότε.

Αλλά αυτό δεν ισχύει σήμερα. Και δεν χρειάζεται ο δημόσιος τομέας να έχει τον έλεγχο του 50% ή του 70% ή του 30% και δεν το μπορεί. Γιατί διαπιστώσαμε ότι το μερίδιο στην αγορά όσον αφορά τις χορηγήσεις των τραπεζών του δημόσιου τομέα, πέφτει ραγδαία.

Παίρνουν το αντίστοιχο μερίδιο οι ιδιωτικές τράπεζες. Γι' αυτό χρειάζεται άλλος τρόπος οργάνωσης. Η πολιτεία έχει πολλά μέσα στην διάθεσή της. Σημαντικά μέσα. Σήμερα στις εφημερίδες διαβάζουμε τις δηλώσεις του Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος για τις ρυθμίσεις των επιτοκίων. Είναι ένα πολύ δυνατό μέσο τα επιτόκια για να πετύχεις αυτό το οποίο θέλεις σε σχέση με την ανάπτυξη, την χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, την απασχόληση.

Τα προγράμματα δημοσίων επενδύσεων είναι μέσα με τα οποία μπορείς να έχεις καθοριστικό ρόλο στην λειτουργία της οικονομίας. Οπως είναι και τα άλλα προγράμματα. Της απασχόλησης κλπ.

Εμείς δεν πρέπει να στεκόμαστε σε κάποια παλιά μέσα τα οποία έχουν ξεπεραστεί. Και γι' αυτό θέλουμε να προσαρμόσουμε τις πολιτικές μας και τα μέσα μας. Αλλά σε όλα αυτά βρίσκουμε πάντα αντίθετους αυτούς οι οποίοι ισχυρίζονται ότι και αυτοί θέλουν να αλλάξουν την ελληνική κοινωνία.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη της στασιμότητας. Είναι η παράταξη εκείνη η οποία δεν θέλει να θίξει τίποτε. Εκτός εάν εξυπηρετεί ορισμένες ομάδες, ορισμένα συμφέροντα, τα οποία επιδιώκουν να αλλάξουν για όφελός τους. Και αυτό πρέπει να το δείξουμε στον ελληνικό λαό.

Πρέπει να δείξουμε ότι ο πολιτικός τους λόγος είναι λόγος καφενείου. Και η πολιτική τους πρακτική είναι πολιτική πρακτική φανατικού γηπέδων. Οτι δεν είναι ένα κόμμα αξιωματικής αντιπολίτευσης το οποίο συμβάλλει στο να λειτουργήσουν καλύτερα οι θεσμοί.

Είναι ένα κόμμα το οποίο προωθεί την στασιμότητα, την αποδόμηση, την άρνηση. Και γι' αυτό εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε να παίξουμε τεράστιο ρόλο στην πρόοδο της ελληνικής κοινωνίας. Γι' αυτό έχουμε χρέος και ευθύνη. Και γι' αυτό πρέπει και το Συνέδριό μας να πετύχει.

Και γι' αυτό εσείς που εκπροσωπείτε τις Οργανώσεις σε όλη την χώρα, πρέπει να παίξετε έναν καθοριστικό ρόλο. Θα κερδίσουμε. Θα προχωρήσουμε. Πρέπει όμως να στρατευτούμε και πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί στην δουλειά μας και στις πρωτοβουλίες μας. Σας ευχαριστώ.